

Gölgenizdir Bana Güç Veren

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 09 Mart 2023

Düşlerimi telkin ediyorum ve yalnızlığın tahayyül ettiği mevsimi es geçiyorum.

Renklere düşkünüm.

Renksiz bir hüznü giydim bu gün.

Göğsümde uçuşan martıların hemhal beylik bir acının faturasını ödüyorum öncemde saklı ve faizi haram bir aşkın saltanatını sürüyorum.

İradem nasıl ki kuvvetli ve iadesi olmayan bir posta buluyorum bazen beyazın tınısında kaybolduğum bazen seslerin pervasız nakşı.

Hüznü bohçam yüzünde sivilceler açan bir ergen misali.

Topak topak sözcüklerim ve gözüm toprağa bakıyor ötesinde üzerimdeki ölü toprağı ile sahip çıktığım bu aşkın faturasını ödüyorum ne zamanki kalemi elime alayım neler tahakkuk ediyor, bir bilsen.

Bir mizansen değil yaşamak.

Bir masal hiç değil.

Bense masallarla büyütüldüm ve kandırıldım ve odadaki sobanın bacasından içeri sökün edecekmişçesine hayaletler hep de korkutuldum yaşarken ama korkmadım severken ve işte korkumun üstüne gidip şimdilerde kendimi sevmekle iştigalim.

Öznemde kayıp gemiler saklı.

Bense kâğıttan kayıklarda yüzdüm ömür boyu.

Ne zamanki sel alsın İstanbul'u camdan bakan Arap kızına öykündüm ve ıssızlığımın çağrısında ıslıklandım bir ömür.

Şahikasıym mevsimin ya da şadırvanı mazinin.

Şen sesimde kuşlar uçuşan ve şan dersinde kayboldum ne zamanki okul korosunda ön sırayı tuttum sonra da çaldığım piyanonun fildişi tuşlarında kayboldum.

Söyleyeceğim çok şey var ama suskunum.

Seveceğim daha çok insan var ama vakitsizim.

Sızlandığım bir ömür ne ki sezilerimde sakladığım kadar bu sihri?

Cürüm işleyen takvim.

Miadı dolan gün.

Meali ölüm kokan ruhun arka bahçesi ve evet, ben pejmürde bir gölgeyim.

İnhisarında aşkın not tuttum özlem başlığı altında yas tuttum ve yasa bildim ben yası ve aşkı ve imkânsızlığın çeperinde gidip geldim içimdeki uzun koridorda belki de evimin koridoru idi aklımın oyunlar oynadığı bense hep meylettim uzun ve imkansız aşklara.

Hitabı dünün.

Kâtibi ömrün.

Kelaynak kuşlarına öykündüğümse yalan ve işte kanatlarımda saklı o mühürle kanat açtım ben bulutlara. Kaybolduğumun ertesi size rastladım ama görmediniz.

Sonra sizdiniz gözlerimin içine bakan ve sustum ben ansızın ve öfkenizde salındım ve öykülerime öykündüm çünkü ben kendimin hem düşmanı hem de hayranıyım en çok da dünümdeki zaferlerle kat çıktım hayata ve ölü nefsimle öykündüm saflığa ve mutluluğa.

Başarı addedilense içimdeki minval ve ben hala okul çocuğu gibi heyecanla yaşar ve hayattan dersler alırken rötarlı da olsa az çok kendimi sevmeyi başardım ve kendimi kabullendim.

Onaydan geçmeyen sair duygum da yok değil hani.

Öyküler yazarken mutluyum ben belki de bu yüzden kendi öykümü defalarca farklı versiyonlarda ve boyutlarda yazmaktayım ve içimde saklı o yetim ve masum çocuğa olan borcumu, daha çok sevip yazmakla ödemekteyim elbet size de size de.

Sizsizliğin rotasında öncem.

Sizle eşlik eden güncem.

Tiz sesinde aşkın ve tazı gibi kaçtığım değil asla yalan.

Ve evet, ben hep imkânsız aşklara kanat açtım bu yüzden boynum kıldan incedir Allah katında kabul göreyim yeter ki ve alt edemediğim kadar içimdeki hüznü, bir alıntı mahiyetinde yaşamaktayım hayatı. Bir aldatı belki de benimki istifli olan.

Bir saldırı ise karşı koyduğum.

Kat izinde hayatın kayda değer aşklara rast gelmedim bir ömür ve kayıt açtığım her güne şükranlarımı sunmaktayım elbet size de.

Sizsizliği giyinen cümlelerim var ve sizi boykot ettiğim dünlerim ve içimde saklı mevsimi teşhir ettiğim kadar teyit etmekteyim aşkın ve hüznün yüz ölçümünü.

Yüzü yoktur kimi insanın.

Yüzsüz isyanlarda gelip giderler ve işte içimin merhalesinde saklı binlerce şiir ve hikâye ile şerh düştüm ben de hayata ve kaybolduğum kadar kaybetmekle mükellefim ve gözümü karartıp da sevmenin

türküsdür çığırdığı kalbimin ve kalemin onayından geçer geçmez kalbimi de sürüklemekteyim peşimde.
Peşinen sevdiğim yalan değil.
Peyderpey üzüldüğüm hiç değil.
Hiçlik makamına konan gamlı bir nota olmanın da ötesinde gamzelerinde evrenin büyüttüğümüdür
içimdeki çocuğun matemini.
Mealim yoktur benim keza meramım da.
Dert bildiğim binlerce taslağı da koydum madem yürürlüğe...
O halde sadece susun ve takip edin iç sesimi ve de dış sese müdahale etmeden bastırduğım mutluluğa
ve aşka hor gözle bakmayın ve hohladığım kadar içimdeki aynayı sadece kapatın gözlerinizi ve uyutun
belleğinizi ki ben de bana kavuşayım.
Sizsiz sözcükler.
Sizli bizli kelam.
Sihirli bir yolculuk madem yaşamak...
O halde; aşk da duygular da fora ve eyleme geçen her cümleyi azat edin siz yeter ki ve afaki olsa da
mutluluk varsın hayalimde yaşatayım ben bu devasa sevgiyi ve imkânsızlığın kulvarında bir başıma
yürürken yeter ki inanın bana ve de gölgenize razıyım gölge etmeniz ne kelime gölgenizdir bana güç
veren...